

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXV. évf. 1. szám • 2026. Húsvét

**„Jézus így szólt hozzá [Tamáshoz]:
Mivel látsz engem, hiszel: boldogok,
akik nem látnak, és hisznek.” (Jn 20,29)**

„Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!”

Ahányszor olvasom a húsvéti történet evangéliumi beszámolóit, annyszor csodálkozom rá, hogy mennyire hangsúlyos bennük a személyesség. Április hónap igéje, melyet ennek az áhítatnak az elején olvasunk, Tamás történetének egyik kulcsmondata. Szívet melengető, ahogyan a Feltámadott gondoskodik arról, hogy mindenkinek a szívében megszülessen a húsvéti hit, a meggyőződés. János, a szeretett tanítvány számára elég az üres sír látványa, nem így Péternek, akinek a halfogás csodájának a megisméltése, egy újbóli elhívás szükséges ahhoz, hogy higgyen. Az asszonyokat angyali jelenés segíti, hogy szembesüljenek a csodával, Tamásnak pedig – aki az empiria kizárólagos igazságát vallja – a Jézussal való találkozás adja szájába az Újszövetség egyik első hitvallását: „*Én Uram és én Istenem.*” Ez a sokszínűség mutatja, sokféle módon közelítünk ugyanahhoz az eseményhez, de hiszem: Jézus ma is gondoskodik róla, hogy mindenki megkapja azt a választ és azt a módot, minek nyomán az ő szívében is megszületik a húsvéti hit.

„Krisztus feltámadt!”, „Valóban feltámadt!” – köszöntjük egymást húsvét hajnalban, reggel az istentiszteleteinken. Budahegyvidéken különösen is meghatározó ez a köszöntés, egyfajta „jó reggelt” köszöntéssé vált, segítve minket abban, hogy kellően éberek legyünk, készek legyünk testileg és lelkileg is az Úr feltámadásának az ünneplésére. Keresztény eleink nagyon is tudatosan használták ezt a köszönést, amely az üdvösségtörténet legfontosabb eseményét állítja középpontba: Krisztus feltámadását, annak valóságát. Pál apostol szavai hasonló határozottságot tükröznek: „*Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsebéje.*” (1Kor 15,18-19) Lelki értelemben újra és újra fel kell frissíteni, meg kell élni a kinyilatkoztatás nekünk szóló örömhírét, mely Jézus győzelmét és az örök élet ajándékát helyezi a középpontba.

„Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?” (Lk 24,32) – kérdezik egymástól az emmausi tanítványok a Feltámadottal való találkozás után. Egyszerre csak világossá válik számukra, hogy valami megváltozott bennük, hogy a gyász, a félelem, a zavarodottság helyét átvette a reménység, a békesség és erő. Még aznap este visszaindulnak, feszíti őket az élmény, amit meg kell osztaniuk a többiekkel, másokkal. Az idei húsvét és az ahhoz kapcsolódó ünnepi alkalmak újra lehetőséget kínálnak arra, hogy újra átéljük, megéljük a magunk találkozását Vele, aki minket is megszólított, minket is elhívott a benne való hitre, élő reménységre, az Ő országának az örömére.

▪ **Keczkó Pál** püspök

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI ÉS KÖZGYŰLÉSI DÖNTÉSEKRŐL

A Presbitérium 2026. február 11-én tartott ülésén:

- ❖ elfogadta a 2025. évi lelkeszi jelentéseket.
- ❖ elfogadta a 2026. évi körzeti és Nagytemplomi munkatervet.
- ❖ határozatot hozott a mindenkori igazgató lelkesz illetménypótlékáról.
- ❖ tájékoztatást fogadott el a 2025. évi gazdálkodásról és az egyházközség anyagi helyzetéről.
- ❖ tájékoztatást fogadott el a Nagytemplom statikai ügyének folyamatáról.
- ❖ határozatot hozott a Szolidaritási Alap támogatási igény benyújtásáról.
- ❖ tájékoztatást fogadott el a Luther tér 12. sz. alatti ingatlan felújításáról.
- ❖ tájékoztatást fogadott el a visszatérítendő támogatás folyamatáról.
- ❖ határozatot hozott a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola óvodai nyári zárvatartás időpontjáról.
- ❖ határozatot hozott a maximális csoportlétszám túllépésének engedélyezéséről.
- ❖ tájékoztatást fogadott el az egyházfi, valamint a gazdasági vezető megüresedett álláshelyek betöltésének helyzetéről.

▪ *Zsarnai Krisztián*
igazgató lelkesz

▪ *Veczánné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

BÚCSÚZÁS VERESNÉ KÁSA ANITÁTÓL

Ez év január 8-án hálaadó temetési istentisztelet keretében búcsúztunk el Veresné Kása Anitától, szeretett gazdasági vezetőnkől, presbiterünkől, akit 55 évesen szólított magához az élet és a halál Ura. A Nagytemplomot teljesen megtöltötték a gyászoló családtagok, rokonok, barátok, szomszédok, volt munkatársak, valamint az egyházközség előljárói, a Lelkeszi Hivatal munkatársai, intézményeink vezetői, dolgozói és gyülekezetünk tagjai.

Anita életútját Horváth-Hegyi Áron, a III-as körzet parókus lelkesze méltatta: „Veresné Kása Anita 1970. július 21-én született Nyíregyházán, Kása Miklós és Juhász Ilona gyermekeként. A család Nyíregyházán élt, Anita itt a 6. Számú Általános Iskolában végezte tanulmányait. Ezt követően a kereskedelmi szakmunkásképzőben tanult tovább, majd itt szerzett érettségit is. Gyermekkorát meghatározta a nagybátyjával, Zoltánnal való szoros kapcsolata, aki mindössze másfél évvel volt idősebb nála. Szinte testvérként tekintettek egymásra, a sok közös gyermekkori élmény életre szóló köteléket alakított ki közöttük.

Fiatalon, 18 évesen kezdett dolgozni a kereskedelembe eladóként, azonban ezt a munkát nem érezte igazán magáénak, így kevesebb, mint egy év után munkahelyet váltott. Szülei révén a SZÁÉV villanyszerelő raktárában helyezkedett el adminisztrátorként. Ennek a munkának különleges jelentőséget adott, hogy édesanyjával együtt dolgozhatott. A vállalat felbomlása utáni években egy felszámoló cégnél helyezkedett el – így többek között Rakamazon is dolgozott. Következő munkahelyén, a Híd Keletre Kft-nél ismerte meg későbbi férjét, Veres Csabát, akivel 1995. május 20-án házasságot kötöttek. Ettől kezdve férje faipari vállalkozásaiban dolgozott, elsősorban az adminisztrációs feladatok ellátásában segített. 1997 júliusában megszületett gyermekük, Csabika. Vargabokorban telepedtek le, ahol férje szüleivel egy portán laktak nagy szeretetben, egyetértésben, egymást mindenben segítve. Nyáron Isten iránti hálával, boldogan ünnepelték házasságuk 30 éves évfordulóját.

2017-ben került a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség szolgálatába, kezdetben közalkalmazottként, az esperes mellett. Anita tanulékony, nyitott személyisége hamar megmutatkozott, ezért egyre komolyabb feladatokkal bízták meg. Így munka mellett elvégezte az Államháztartási Főiskolát, majd 2020-tól a gyülekezet gazdasági vezetője lett, anyósát váltva ezen a poszton.

Munkáját nagy odafigyeléssel, szakértelemmel és lelkiismeretesen végezte. Ha kellett, hazavitte a munkát, hétvégén is lehetett rá számítani. Kiváló csapatjátékos volt, mindenkivel jó kapcsolatot ápolt. Számára munkahelye nem csupán hivatal volt, hanem közösség is: az egyházi légkör, a baráti társaság sokkal többet adott neki egyszerű munkavégzésnél.

Anita kedves, figyelmes, szerethető személyiség volt. Könnyen alkalmazkodott a körülményekhez és a feladatokhoz, kellemes humora, finom csipkelődései felszabadult légkört teremtettek maga körül. A felelősséget soha nem hárította el, mindig a megoldást kereste, és azt, hogyan segíthet másokon.

2025 augusztusában Anita hirtelen rosszul lett, erős fájdalmai voltak. Az orvosi vizsgálatok az epevezetékben mutattak elváltozásokat, ezért megműtötték. Állapota átmenetileg javult, így – nagy örömeire – családjával el tudott menni a külföldi nyaralásra szeptemberben. Hazatérésük után azonban ismét rosszul lett, kórházba került, ahol egy újabb műtét során hasnyálmirigydaganatot diagnosztizáltak nála. A kezeléseket legyengült állapota miatt nehezen viselte, betegsége során állapota változékony volt. Többnyire otthon ápolták szerettei, de olykor még betegségében is bejárt munkahelyére, nagy meglepetést és örömet szerezve munkatársainak. A hivatali munkában a betegsége idején is lehetett rá számítani.

December 17-én ismét kórházba került – azzal a reménnyel, hogy a karácsonyt már otthon töltheti. Sajnos ez nem adatott meg számára. Szervezete hosszú küzdelem után feladta a harcot, és 2025. december 28-án, vasárnapra virradó éjjel itt hagyta a földi létet. Veresné Kása Anita 55 évet kapott a Teremtő Istentől.”

Zsarnai Krisztián igazgató lelkész, esperes úr személyes hangvételű, mélyen megrendítő, mégis felemelő és vigaszt nyújtó prédikációjában hangzottak el – a teljesség igénye nélkül – a következő részletek:

Szeretett Gyászoló Család! Szeretett Gyászoló Gyülekezet!

Nem tudom és nem is akarom titkolni megrendültségemet. Nem túlzás, ha azt mondom, a Veres-Kása család élete legfájdalmasabb pillanatait élte ezekben az időkben, ebben az órában.

4 hónap alatt, de akár pillanatok alatt mennyire meg tud változni az ember élete?! Az ember tervezget, álmokat sző, bakancslistát készít, tervezi a holnapot, a hetet, a hónapot, az évet, s egy tollvonással minden megváltozik, mindent keresztülhúz az élet. Anita és a család élete is egyik pillanatról a másikra változott meg és mi, kívülállókként, barátként, munkatársakként értetlenül álltunk az események előtt. Az utolsó pillanatig bíztunk abban, hogy meggyógyul, megerősödik, felépül. De Isten nem úgy döntött, ahogy mi szeretnénk volna, pedig mennyi imádság hangzott el az elmúlt négy hónapban. Hány és hány alkalommal kulcsoltuk össze a kezünket, kértük Istent, „add, hogy meggyógyuljon...”, hogy felépüljön, hogy visszajöjjön közénk. De most halkan, csendesen kell kimondani azt a nagyon nehéz mondatot: *„Legyen meg a Te akaratod!”*. Amikor a mi akaratunk ütközik az Isten akaratával, olyan nehéz kimondani, *„Legyen meg a Te akaratod!”* Anita talán a szíve mélyén már forgatta ezt a mondatot. ...

... December 24-én az esti órákban bent voltam nála. Már nagyon gyenge volt. Együtt voltunk a családdal (Csaba, Csabi, édesanyja). Megtörtén, gyengén... nehéz volt az a találkozás. S készültünk mi is arra a mondatra, egyre erősebb volt bennünk: *„Legyen meg a Te akaratod!”*. Néhány napra rá, 28-án hajnalban bekövetkezett az, amit senki sem várt, amivel senki nem akart szembenézni, Isten magához hívta. Anita 55 évét olyan szépen összefoglalja az az Ige, amit a család választott erre az alkalomra: ***„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.”*** (Jer 31,3) Tudjátok, ebben az órában nagyon nehéznek érezzük Isten szeretetéről beszélni a veszteség miatt, de ez az az óra, amikor igazán kell és lehet erről a szeretetről beszélni! Isten szeretetének a kisugárzása volt Jézus Krisztus, akit elküldött erre a földre, akinek a jövetelét ünnepeltük azokban az órákban, amikor Anitának már a legnehezebb volt. Isten azért küldte el az Ő Fiát, hogy a mi szenvedésünk, földi létünk, bűneinkben való nyomorúságunk, reménytelen életünk ne legyen hiábavaló. Jézus Krisztusban kapott az ember értelmet az életének, mert lehetsz te bármennyire sikeres, hatalmas karriert befutó, élményekkel, vagyonnal, szép házzal rendelkező, egy pillanat alatt meg tud változni az ember élethelyzete, akár néhány hónap alatt is, s mit ér mindaz, ami itt marad. ...

... Isten valami olyat kínál fel minden ember számára, ami túlmutat betegségen, veszteségen, gyászon és halálon. Ha csupán ebben a földi létben bízunk, olyan szegények vagyunk. Isten azt mondja: ***„Örök szeretettel szerettelek...”***. Van valaki ebben a világban, aki szeretetét szeretné kimutatni, kifejezni minden ember felé, és ezt a Golgotai kereszten mutatta meg. Isten azért engedte a halálba Jézus Krisztust, hogy a mi halálunk értelmet nyerjen, mert nélküle minden értelmetlen. A szeretetet sokan félreértik. Nem az a szeretet, hogy Isten nem enged meg dolgokat, például a szenvedést, a fájdalmat. A szeretet az, ami erősebb a szenvedésnél, a halálnál. János evangéliumában azt olvassuk: ***„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”*** (Jn 3,16) Az igazi szeretet az, hogy annak ellenére szeret, hogy nem érdemlem meg! Az igazi szeretet az, amely áldozatot hoz! Az igazi szeretet az, hogy olyat ad, amit senki más! Ha ezt a három mondatot ízelegetem, akkor rádöbbenek arra, hogy bennem nincsen semmi szeretni való a bűneim, az engedetlenségem, az Isten elleni lázadásom, elégedetlenségem, hálátlanságom miatt, de Isten mégis szeret – ahogy olvassuk az Igében: *„Ő előbb szeretett minket...”*. ...

„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.”

▪ Veczánné Repka Jolán egyházközségi felügyelő

ALIANSZ IMAHÉT NYÍREGYHÁZÁN, 2026. JANUÁR 4-11.

Isten hűsége népéhez – Állj meg, és kezd újra! (a 78. Zsoltár alapján)

Az imanyolcad fenti főtémáját ez évben Ászáf ismert, *A történelem tanítása* című zsoltára képezte, amely így kezdődik: „*Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek!*” ([RÚF](#) Zsolt 78,1) [Károlinál](#): *Isten hűsége az engedetlen nép vezetésében* címet viseli, s a [katolikus](#) fordításban *Isten üdvörténeti tettei* néven található meg. *A történelem az élet tanítómestere* – ezt vallja sok ember. „A héten [a 78. Zsoltár](#) alapján átgondolhatjuk életünket, megemlékezhetünk Istenünk nagy tetteiről, hálát adhatunk az Ő jóságáért és megerősödhetünk a Vele – és az egymással való kapcsolatunkban.” – olvashatjuk a nemzetközi [programban](#) (a 9. oldalon).

Az igehirdetéseket a város protestáns felekezeteinek [lelkészei](#) végezték a központi program alapján, esténként váltakozó templomokban, imaházakban, az előző évtizedek gyakorlata szerint. Mivel a nyolc nap aláhúzott alcímeire kattintva elérhetőek a videófelvevételek a [Hírmondó](#) online kiadásában, valamint a helyszínt biztosító [gyülekezetek](#) YouTube csatornáin, itt csupán néhány elhangzott kulcsmondatot idézünk fel ezekből. S a „múltidézés” közben Túrmezei Erzsébet versével vallhatjuk: „[Csodákra emlékezni jó](#)”!

1. nap: Zsoltárok 78,1–4 EMLÉKEZÉS: [Ne titkoljuk, amit Isten kinyilvánított!](#)

Papp Dániel [baptista](#) lelkész kérte, hogy a hívők bátran beszéljenek a bennük élő reménységről. Ászáf neve azt jelenti: aki gyűjt. Ebben a zsoltárban is összegyűjtötte a hatalmas Isten csodás tetteit, s mi ezeket tovább adhatjuk! Jézus kéri: Legyetek tanúim, s tegyetek tanítványokká minden népet! Hirdessük Isten hatalmát, erejét és dicsőségét, amiket megtapasztaltunk életünkben. Az élő Jézusban minden titok lelepleződik. Legyünk jó bizonyágtevői!

2. nap: Zsoltárok 78,5–11 EMLÉKEZÉS: [Ne felejtjük el továbbadni, és ne lázadjunk!](#)

Malik Péter Károly [evangélikus](#) lelkész szerint fontos ismernünk régi családi történeteket, s továbbadnunk ezeket utódainknak. Lássuk meg ezekben Isten nagy tetteit, hogy higgyünk benne, engedelmeskedjünk neki. Vigyázzunk, nehogy Isten- vagy emberpótléknak használjuk az új digitális, technikai eszközöket, a mesterséges intelligenciát! Isten ígéje örök, és a mi küldetésünk is az: továbbadni az ő törvényét és evangéliumát. Ne legyünk engedetlen gyermekei, bízzunk benne, s ismerjük fel felelősségünket!

3. nap: Zsoltárok 78,12–28 EMLÉKEZÉS: [Emlékezzünk a magasságokra és a mélységekre is!](#)

Katona Béla [református](#) lelkész felszólított: emlékezzünk most az elmúlt esztendőben az életünkben történt három fontos dologra, s lássuk meg ezekben a hatalmas Isten áldásait! Ne legyünk hitetlenek! Ő mindenható Úr, gondoskodik rólunk: ne aggódalmaskodjunk! Semmi nem szakíthat el Isten szeretetétől! Neki semmi sem lehetetlen. Emlékezzünk a Golgotára: a legfőbb magasságra, amely az Úr Jézus életének a legnagyobb mélysége volt, és Isten nagyságát, hatalmát s erejét lássuk meg benne!

4. nap: Zsoltárok 78,17–33 BŰNBÁNAT: [Az ember lázadása és Isten kegyelme](#)

Dr. Gaál Sándor [református](#) esperes lelkész szerint ez a zsoltár egy különleges történelemkönyv: az Isten kijelentése. Az ember van az Isten gondolatának középpontjában. Szentháromság Isten központú élet-, világ- és történetsszemlélet kellene minden területen! Mi bűnt bűnre halmozunk ezen a földön, Isten pedig kegyelmet kegyelemre halmoz! Szaladjunk vagy vonszoljuk oda

magunkat őhozzá! Bűnvallásunkat követi Isten bűnbocsánata: „*Kegyelemből van üdvösségünk, hit által; ez nem tőlünk van; Isten ajándéka ez, hogy senki se dicsekedjék!*”

5. nap: Zsoltárok 78,34–37 **BŰNBÁNAT:** [Felismerni a hamis bűnvallást](#)

Jónás Miklós a [MET](#) lelkésze feltette a kérdést: Mi is a hamis bűnvallás? Ne takargassuk az életünket! Beszéljünk magunkról családtagjainknak. Az ember lelke vágyakozik Isten felé. Kain viselkedése a hamis bűnbánat példája: nem Istenre, hanem csak az ajándékaira vágyakozott. De ha valóban szabadulni akarunk bűneinkből és őszintén megbánjuk azokat, akkor Isten újat teremt Lelke által a mi életünkben. S átéljük az ő szeretetének csodáját, és ő vezet bennünket győzelemre!

6. nap: Zsoltárok 78,38–55 **HÁLA:** [Isten örül, ha irgalmat gyakorolhat](#)

Horváth-Hegyi Áron [evangélikus](#) lelkész Isten szentségét hangsúlyozta. Ézsaiás próféta átélte ezt, szent félelemmel. A teológia a szent Istenről emberi módon való beszéd. Jézus elmondta: „*Én és az Atya egy vagyok.*” A mindenható Isten képes arra, hogy önmagát korlátozza: ígéreteit nem vonja vissza, s dicsőségét is elrejtí előlünk. Isten irgalma megelőzi az ő hűségét. Isten igazságos: felajánlja a kegyelmet. De ha valaki ezt elutasítja, elkárhozik. Hálás vagy-e Isten megtapasztalt irgalmáért? Élsz-e az ő dicsőségére? Vezetsz-e másokat ehhez az irgalmas Istenhez?

7. nap: Zsoltárok 78,56–64 **HÁLA:** [Isten igazságosan ítél](#)

Adámi László ny. [evangélikus](#) lelkész elmondta, hogy bűnben születünk, istentelen állapotban. Megtérésünkkel elismerjük, hogy jogos az ő haragja és ítélete, de helyettem az ártatlan és engedelmes Fiú szenvedett ott a kereszten! Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van. Az Úr Jézus áldozata tökéletesen elég minden bűnünk eltörlésére. Túróczy [püspök](#) írta: „*Senki sem kárhozik el a bűneiért, hanem csupán a kegyelem elutasításáért.*” (lásd [Csak kegyelem](#), utolsó cím) Jézusban megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek. Isten intelmei az ő bizonyosságai. Ne legyünk bálványimádók! Ha megvalljuk és elhagyjuk bűneinket, irgalmasságot nyerünk. Lesz ítélet, de még van kegyelem.

8. nap: Zsoltárok 78,65–72 **HÁLA:** [Isten kegyelmes és igazságos](#)

Kertészné Iványi Ágnes [VISZ](#) munkatárs – áttekintve a 78. zsoltárt – bátorított az emlékezésre, a bűnbánatra és a hálaadásra. Ne zúgolódjunk Isten ellen! Örökkévaló Isten az Úr! A benne bízókat megerősíti. Istené az utolsó szó. Van-e helye az Istennek nálad? Dávid király Isten szíve szerint való férfiú volt. Megértette, hogy egyedül Isten ellen vétkezett. S ő volt a jó Pásztor előképe: Jézus életét adta a juhaiért. De mert a szent Isten nemcsak igazságos, hanem kegyelmes is, a bűntelen Fiára terhelte a mi bűneinket, s Jézus helyettes áldozata árán van örök életünk. Ezért zengjen vígan a mi hálaénekünk az igazságos és kegyelmes Istenről, életgyakorlatunkon keresztül az embertársaink előtt!

Az igehirdetések után minden este hangos, személyes imádságok, könyörgések hangzottak el. Olvassuk el a világhálón a [77. Zsoltárt](#) is Sík Sándor fordításában (a 139. oldaltól kezdve), s tanulmányozhatjuk a [kereszthivatkozásokat](#) is, mert: „[a Szentírás önmagát magyarázza!](#)” (Luther Márton dr.)

Az ALIAN SZ Magyar Evangéliumi Szövetség [jelmondata](#):

MINDNYÁJAN EGYEK LEGYENEK! (Jn 17,21)

▪ [Összeállította: Garai András](#)

ÖSSZEFOGLALÓ AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉTRŐL

Január 18-25. között volt Nyíregyházán az Ökumenikus Imahét, melynek témáját az örmény apostoli egyház vezetői ajánlották hazai egyházaink és gyülekezeteink számára lelki-szellemi útmutatásként: **„Az elhíváshoz méltó élet.”** Pál apostolnak az Efezusbeliekhez írott levelének 4,1-13 igeszakasza alapján.

Vasárnap az imahét kezdő alkalmára ebben az évben is az evangélikus Nagytemplomunkban került sor Hajdúné Csernák Erzsébet metodista lelkésznő liturgusi szolgálatával. Azt kívánta, bárcsak valóban látszana rajtunk az elhíváshoz méltó élet! A köszöntések és az olvasmányok elhangzása után az igehirdetés szolgálatát Csordás Gábor római katolikus plébános végezte. Igehirdetését azzal kezdte: „Olyan jó „hazajárni” egymáshoz, egymás templomában otthon lenni!” Az Ef 4,1 igeveréből – *„Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért, éljetelek méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok...”* – a **tehát** szót emelte ki, amivel valamit össze akar foglalni az apostol: kicsoda Jézus Krisztus? Mire hívja az embert? S ebből az ember számára mi következik? Mindennek az alapja Jézus Krisztus! Fontos, hogy ismerjük az alapokat, mert ebből kell az erkölcsi meggyőződésnek születnie. Így imádkozzuk végig ezt az egy hetet, mert Jézus Krisztus is ezt várja tőlünk!

Az igehirdetés után a Gáncs Aladár Evangélikus Énekkar szolgálatának örülhettünk.

Hétfőn a Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Társszékesegyházban a liturgiát Kocsár-Kozma Anett evangélikus lelkésznő vezette. Az alkalom ezt a címet kapta: **„Egymás elviselése szeretetben.”** Teljes aláztatossággal, szelídséggel, türelemmel viseljük el egymást, sőt még azokat is, akik nem így viszonyulnak hozzánk.

Dr. Gaál Sándor református esperes az Ef 4,2 igever alapján végezte az igehirdetés szolgálatát. Kifejtette, hogy ezen az ökumenikus imahéten –összetartozás és egység tekintetében – vizsgaidőszak van minden keresztény felekezet és minden keresztény ember számára. Ki-ki önmagát állítsa az élő Isten elé, hogy a világból kihívott, elkülönített keresztényként hogyan gyakorolja a teljes aláztatosságot, türelmet és szelídséget, amiről Pál apostol ebben az igeverben beszél. Igazodási pont-e számunkra egymás viselése, elviselése? Minden egyes keresztény felelősséggel tartozik a nagy, közös kereszténységért, amennyiben mindannyian valóban Krisztust hordozzuk. El kell kezdenünk közeledni egymáshoz, de először Jézus Krisztushoz közeledjünk, ugyanis Benne kezdődött el a mi egységünk! Ő állt a mi helyünkre, hogy nekünk ne kelljen odaállnunk az ítéletvégrehajtás helyére, és ne nekünk kelljen a kárhóztató ítéletet elviselnünk. Mennyire vagy közel Jézushoz? Ez legyen a fő kérdés számunkra ebben a „vizsgaidőszakban”!

Kedden ugyanott folytatódott az igehirdetés sorozat, melynek Bodnár Máté református lelkipásztor liturgusi szolgálatával a **„Békesség köteléke”** volt a témája. Az Ef 4,3 alapján azt emelte ki, hogy a békesség köteléke tevékeny erő, ami felekezettől függetlenül összeköt bennünket. A békesség a Szentlélek ajándéka!

Az igehirdető ezen az estén Bacsó Benjámin baptista kerületi alelnök volt, aki az Igében lévő „igyekezni” szó jelentését a lankadatlan, szakadatlan törekvéssel, kitartással azonosította. Bátorító, hogy nem vagyunk egyedül, Krisztus körül egységben lehetünk a különbözőségeink ellenére is. Kitartást jelent együtt haladni Krisztus mellett, megtartani a Lélek egységét. Ez nem

mindig könnyű. Vannak olyan nehézségek, amikor nehéz a Lélek egységét megtartani. De Jézus azt ígérte nekünk, hogy velünk lesz minden napon a világ végezetéig! Álljunk meg, és adjunk hálát azokért, akik mellettünk vannak, megállítanak, békességet sugároznak! A mostani ökumenikus imahéten megállva azt nézzük, ami összeköt minket, és ne azt, ami esetleg elválaszt!

Mindkét estén a római katolikus énekkar szolgálatában gyönyörködhattunk.

Szerdán a Szent Miklós Görögkatolikus Székesegyházban gyűlhettünk ismét össze, ahol Juhos Imre római katolikus pap vezette a liturgiát, igehirdetőként pedig dr. Fabiny Tamás evangélikus püspök szolgált közöttünk az Ef 4,4 igevers – **„Egy a test, és egy a Lélek...”** – alapján. Igehirdetésében elsőként Jézus főpapi imádságáról szólva azt hangsúlyozta, hogy Jézus nemcsak az akkori tanítványaiért, hanem a mindenkori tanítványaiért is imádkozott. Évszázadokon keresztül, nemzedékről nemzedékre értünk is imádkozott főpapi imájában! Az imádkozó Jézus az, aki megszólít minket, és mi is imádkozhatunk egymásért! Az Ef 4,4 az egységnek a fohásza, könyörgés a keresztények egységéért. Görgey Gábor Nincs közös akarat című versére utalva mondta: „Milyen jó lenne, ha egyszerre tudnánk sóhajtani, imádkozni, könyörögni egységben egymással! Milyen jó lenne emelkedő egyháznak lenni! Segítsük egymást is ebben az emelkedésben!” A magyar történelemben sokszor hiányzott az összefogás. Jézus azt kéri: *„De közöttetek ne így legyen”* (Mt 20,26) Hol kezdődik ez az egység? A saját gyülekezetünkben, a magunk családjában és a felekezeteink között; az egység megélése a egyes vallású családokban, az egyházi intézményekben, a közbeszédben és a közéletben is. Arra tekintünk, ahová készülünk: a Pilinszky János Mielőtt című versében is szereplő közös asztalra!

Csütörtökön ugyanott **„A keresztény egység megerősítése”** volt a téma az Ef 4,5 igevers alapján. A liturgiát ezen az estén Papp Dániel baptista lekipásztor vezette. Elmondta, hogy a keresztségben mindnyájan az Úréi vagyunk, ezért a Krisztusban közös identitásunkat erősítsük meg a mostani ökumenikus imahéten is.

Az igehirdető, dr. Fekete Károly református püspök Jézus missziói parancsáról szólva – *„Tegyetek tanítvánnyá minden népet”* (Máté 28,19-20) – azt emelte ki, hogy az a feltámadt Krisztus győzelmi kiáltványa! Jézus nem halasztotta el a missziói parancs kihirdetését, amikor a tanítványok alkalmassá lesznek a továbbadására. Mindenkinél hallania kell Jézus Krisztus evangéliumát! A parancs teljesítéséhez nem az ember gyűjti össze az erejét, hanem Krisztus csodájára van szüksége hozzá: feltámadás-hitre, Krisztus-élményre. A feltámadott Úr a csoda gazdája, nagyobb erő van Benne, mint bármilyen erőnek ezen a világon! Csodás életstílus változás, a megtérés fordulata kell ahhoz, hogy az akkori tanítványok és a mostaniak is alkalmasak legyenek az evangélium hirdetésére. A Krisztussal élő ember számára nincs semmi, ami a magáé, mert mindent Tőle kapott és kap. Jézus Krisztus mindennapos jelenlétével számolhatunk, ezért egyik lehetünk a hitben és az örök élet reménységében!

Mindkét napon az igehirdetést követően a Szent Atanáz Görögkatolikus kórus felemelő énekszolgálatát hallgathattuk. A Magyar Kultúra Napja alkalmából közösen elénekeltük nemzeti imádságunkat, a Himnuszt.

Pénteken a Belvárosi Református templomban **„Egy Úr és Atya”** címmel folytatódott az imahét Zsarnai Krisztián esperesünk liturgusi szolgálatával, aki az Ef 4,6 igevers alapján azt emelte ki,

hogy minden Isten képeire teremtett személy Isten hatalma alá tartozik. Az egy Isten imádata az egység erős kötelékét teremti meg a keresztények között!

Igehirdetésében Szocska Ábel görögkatolikus püspök az ellenségeinkért való imádkozás fontosságát hangsúlyozta. Isten mindannyiunkat már előbb szeretett, és ha a Mennyei Atya így tekint ránk – gonoszokra és jókra egyaránt felhozva napját –, akkor egymásra is így kell tekintenünk. Nagyon nehéz azokért imádkozni, akik vétettek ellenünk. Miért fontos mégis imádkozni bűnbánattal azokért, akik üldöznek, megbántottak, vétkeztek ellenünk? Aki nem tud megbocsátani, olyan, mint egy kidőlt fa, ami azon a képen látható, amit a tiszalöki börtönben egy rab festett, és ajándékozott neki, s azóta is ott őrzik az irodája falán. Az Úr Jézus Krisztusnak van hatalma arra, hogy megfordítsa a mi életünket! Ha megtanulunk az ellenségeinkért imádkozni, akkor Krisztus megbocsát az ellenünk vétőknek is a bűneikért. Segíts Istenünk, hogy minél többször megtapasztaljuk Jézusnak ezt az igazságát, és gyakoroljuk a mindennapokban! Az alkalmat a református általános iskola énekkarának szolgálata zárta.

Szombaton ugyancsak a református templomban Orosz Gábor görögkatolikus pap vezette a liturgiát, aki annak a reményének adott hangot, hogy közös alkalmaink a békét mozdítják elő.

Palánki Ferenc római katolikus püspök az Ef 4,7 igeverse utalva Máté evangéliumából Jézusnak a **tálatumokról szóló példabeszédét** hozta elénk. Tudjuk, hogy amikor visszaérkezik az Úr, számonkéri a rest szolgát – de most az öt tálatumot kapott szolgára figyeljünk –, aki rögtön azon kezdett dolgozni, hogy megsokszorozza a kapott vagyont, amit az Úr neki adott. Mi is megkaptuk az életnek az ajándékát: merjünk bátran élre állni, és utat mutatni másoknak! Csak felfelé szabad mennünk. Sok életvezetési tanácsadó van, de nekünk csak egy tanácsadóra kell figyelni, Jézus Krisztusra, az Ő parancsolataira, a szeretet parancsára. Isten ránk bízta az életünket, és azt akarja, hogy az üdvösségtörténet legyen a számunkra. A legnagyobb ajándék az élet, az üdvösség és az örök élet! A karizmákat azért kaptuk, hogy mások javára használjuk fel! Az este a református kórus szép énekszolgálatával fejeződött be.

Vasárnap este az imahét záró alkalmára ismét az evangélikus Nagytemplomban került sor, melynek liturgiáját Szabó Tamás görögkatolikus helynök vezette. Azt kívánta, hogy ismerjük fel egymásban a testvért, azt, hogy minket a Szentháromság Isten szeretete tart össze!

Az Igét ezen az estén **„Nagykorúság Krisztusban”** címmel Hajdúné Csernák Erzsébet metodista lelkesző hirdette az Ef 4,12-13 igeversek alapján. Rávilágított, hogy az Efézusi levél 4. fejezete végig a nagykorúságról szól, de egyikünk sem lesz igazán nagykorú. Emberi kapcsolatainkban sokszor nem tudunk nagykorúan viselkedni. Arra bátorított mindenkit, hogy idézzük vissza, amit estéről estére hallottunk, és tartsunk tükröt magunk elé. Ne legyünk magabiztos keresztények, mert sokszor a gyengeség jeleit mutatja az életünk. De ne is mondjunk le magunkról, mert Isten sem mond le rólunk! A nagykorú hívő számára természetes, hogy szolgál, hogy a másik emberért van, és nem fordítva! A nagykorúság krisztusi természetű, mert Jézus nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon másokért. Kiskorú, gyerekes gondolkodás, amikor csak én akarok kapni: jellemez-e minket a szolgálat készsége? Az a nagykorú keresztény, aki a Krisztus testét építi a gyülekezetben!

A befejező alkalom az egyesített kórus gyönyörű szolgálatával zárult.

Az ökumenikus imahét perselyes adakozása ebben az évben egyházközségünk vargabokori Immánuel imaházának konyhafelújítását fogja szolgálni.

Urunk tegye áldottá ennek a nyolc estének minden igehirdetését és szolgálatát, ami közöttünk Krisztusban az összetartozást és a keresztény egységet munkálta!

▪ *Összefoglalta: Márk Borbála jegyző*

BIZONYSÁGTÉTEL

„Legszívesebben azért az én erőtlenségemmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem.” (2Korinthus 12,9)

Sokáig hiányzott belőlem a kellő alázat ahhoz, hogy beismerjem erőtlenségeimet. Isten végtelen kegyelme láttatta meg velem azt, hogy mennyire szegény az életem, és az Úr végtelen jóságára vagyok utalva. Lázadozó természetem nehezen tudott belesimulni abba az akaratba, amibe az én drága Megváltóm önként adta magát.

Hitben járásom első éveiben sokat tanított az Úr és nyitogatta szemeimet, hogy megláthassam, mit rejt az Ő kegyelme. Az első dolog, amit megmutatott az volt, hogyan viselte minden gondomat szeretettel azokban az időkben is, míg nélküle éltem. Láttam a múltamban olyan embereket, akiket használni tudott, amikor lelki mélységeket és anyagi válságot éltem át. Embereket, akik irgalmasságot cselekedtek velem az Ő nevéért – legyenek áldottak érte, – és embereket, akik önakaratukon kívül engedtek a mennyei akaratnak – cselekedjen velük irgalmasságot érte az Úr.

Miután mindezt megengedte látni eddigi életemről, arra ösztönzött, hogy azzal a kevéssel, amit én is kegyelemből kaptam, álljak az Ő szolgálatába.

Hazudnék, ha azt mondanám, hogy azonnal és örömmel tettem ezt mindennel, mert akkor nagyon nehéz időszakban éltünk, és anyagi téren minden forint a túlélést jelentette számunkra.

Szívesen adtam az időmből, az erőmből, a szakmai tudásom legjavából, de a pénztárcám egy nagyon kényes pont volt, amit gondosan elzártam felebarátaim elől. Olyan komolyak voltak az indokaim, hogy azt nem is lehetett kétségbe vonni, hiszen emberek előtt nem volt rejtve, mennyire szerényen élünk, az Úr mégis ezt a fájó pontomat érintette meg.

Rámutatott egy szükségre, amit be kellett tölteni egy testvér életében, ennek a szükségnek pedig a teljes anyagi fedezete az én tulajdonomban volt. Hónap közepe lehetett, és ez volt minden pénzünk. Akinek gyermekei vannak, tisztában van azzal, mekkora lelki küzdelem lehet lemondani a holnapi kenyér biztonságáról.

Pereltem Istennel. Miért olyat kér, amiben nekem is szükségem van? Adtam volna én bármit, csak ezt nem! Gondoltam magamban, ez az én tulajdonom, ha nem segíték, majd valaki más megteszi, azt teszek a sajátommal, amit jónak látok. Elmondtam imádságban Istennek az érveimet. Sokáig csendben volt az Úr. Már-már fellelegeztem, hogy beleegyezett, de aztán minden nappal egyre távolabb éreztem a jelenlétét. Nem kaptam vezetést, hiába könyörögtem – kértem, életem kérdéseiben magamra maradtam.

Egy testvéremnek elpanaszoltam, hogy mostanában nem hallom Isten hangját, és tanácstalan vagyok a dolgaiban. „Rendezd a bűnt, ami közétek került!” – válaszolta. „Valamiben engedetlen voltál, ezért fordult el tőled!”

A bűn mindig elválaszt Istentől! Falat épít Isten és ember közé. A szívem mélyén pontosan tudtam, hogy miben voltam engedetlen, de megkértem Őt, hogy mutasson rá, hozza világosságra bűnömet.

„Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?”
(1Korinthus 4,7)

Nagyon megcségyenültem az Úr előtt. Hiszen valóban tőle van mindenem, az Ő kegyelme tartja életemet, tőle van a mindennapi kenyér áldása az asztalon, az értelmem, az erőm, a szívdobbanásaim kegyelmi ajándéka, a szerettem és mindenem.

Kegyelemből élek, csak a hitem volt gyenge, hogy teljesen ráhagyatkozzam. Megbántottam az én drága Megváltómat a bizalmatlanságommal és hitetlenségemmel. Nagyon bántam, hogy engedtem magam az aggodalmaskodás és fösvénység csapdájába kerülni. Drágábbnak tartottam az ajándékot, mint azt, aki adta, így nőtt fel a Mammon a szívemben. Az Úr nem ítélte el érte, csak szelíden mutatta meg, hogy nem elvenni akart, hanem adni. Ha hittel rá tudtam volna bízni magam, Ő kipótolta volna a hiányosságainkat bőségesen. Mert vele a kevés is elegendő. A hitem próbája volt ez, nagyon komoly leckéje a hívő életemnek!

Azóta sokszor mért meg Isten ebben a kérdésben. Nem mindig volt egyszerű lemondani az anyagi javakról a mások szükségére, de mégis azt tapasztalom, hogy minél többször engedek ebben, annál bőségesebben kipótolja az Úr. Mert aki felébredt és valóban az Övé, annak nincs magántulajdona. Nincs tizede, amit odaad, nincs adománya, amivel megsegíthet egy missziót, vagy az egyházat, nincs saját ideje, amit önző módon eltékozolhat, nincs semmije, csak Krisztusa, és mindene az Úré, amit ideig-óráig sáfárságra kap tőle.

Ha az Ő akarata szerint bánunk a tőle kapott javakkal, úgy gazdagon megáldja azt, aki viszont megtartja magának fukarul a tőle kapott kincset, mindent elveszít. Mert minden ajándékot, amivel többet kapunk, mint amennyire szükségünk van, próbaként helyez el nálunk Isten, hogy meglássa, észrevezzük-e, kihez kell eljuttatnunk, vagy meglopja szívünket az önzés.

Ez a legnagyobb tanulság, amit megértettem: „Isten csak azt áldja meg, amit odaadok!” Ezt tapasztalom ma és visszanézve a szükség időszakaira, áldom az Urat, hogy megtanította ezt a nagyon fontos leckét nekem, mert nélküle sokkal szegényebb lenne az életem.

Jézus Krisztus ebben is példaként van előttünk, hiszen a saját életét sem tartotta meg, hanem odaadta áldozatul értünk. Ebben mutatkozik meg irántunk Isten szeretete.

„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk Vele együtt mindent?” (Róma 8,32)

És te, drága testvérem? Mid van, amit ne kaptál volna? És ha kaptad, el tudod-e engedni, ha Isten kéri el? Áldja meg az Úr az engedelmes életedet!

▪ György Gizella

ZSOLTÁROKKAL A BÖJTI ÚTON

Böjtkezdő sorozat a Gyülekezeti Házban 2026. február 23-27.

Hétfő: „Ha kiált hozzám, meghallgatom” (Zsolt 91,15a)

Igehirdető: Bozorády András, alapige: Zsolt 91,15

A 91. Zsoltár befejező mondatai imádkozásra buzdítják az Istent ismerőket, a Hozzá ragaszkodókat: „*Ha kiált hozzám, meghallgatom,*” Bátorítás ez az imádkozásra. **Hogyan állhatunk meg a Szent Isten előtt?** Imádság-e az, amit mondok? Eligazít bennünket ebben a kérdésben is ez a zsoltár: az 1-13. vers arról tesz bizonyosságot, hogy milyennek ismerte meg Dávid Istent: „*Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom! Mert Ő ment meg a madarász csapdájától, ... Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz.*” (2-4. vers)

Hogyan van jelen Isten a bizalommal hozzá forduló, imádkozó ember életében? Szabadítással, védelmezéssel, és ígérete szerint: „*meghallgatom őt, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan és megdicsőítem őt. Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.*”

Kedd: „Gondolj, Uram, irgalmadra” (Zsolt 25,6a)

Igehirdető: Bozorády András, alapige: Zsolt 25,6

Szabad így imádkozni? „*Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre!*”? „*Emlékezz Uram...!*”? Nem tiszteletlenség ez? Szabad Istent emlékezésre szólítani? A zsoltár előző verseiből kiderül, hogy Dávid imádkozó lélekkel áll Isten előtt, vezetéséért könyörög. De Isten elé menni bűnös voltunk miatt nem lehet alanyi jogon, csak kegyelmet nyert gyermekeként. Ezért Dávidnak arra van szüksége elsősorban, hogy kérje: „*Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám...!*” Ilyen alapon van bátorsága és bizalma arra, hogy kérje Isten vezetését.

Nekünk is fel kell ismerni, hogy szükségünk van vezetésre. Sokszor tévedünk, arosszat látjuk jónak, nem ismerjük fel saját vakságunkat, egyre inkább eltávolodunk a jó úttól. Pedig lehetne jól vezetett életünk! Mert „*Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai*” (Rm 8,14) Akit pedig Isten Lelke vezet a szívében élő Krisztus által, az felismeri az irgalmasság cselekedeteit, amit tennie kell másokkal.

Szerda: „Szemem állandóan az ÚRra néz” (Zsolt 25,15)

Igehirdető: Adámi László, alapige: Zsolt 25,15-18

Böjt 3. vasárnapjának zsoltára a 25. zsoltár, melynek kiemelt mondata: „*Szemem állandóan az ÚRra néz*”. A zsoltárok a bűnbánat szomorúsága mellett mindig felemelik tekintetünket a szabadító, bűnbocsátó ÚRra: Jézus Krisztusra. Ő tud kiszabadítani a csapdából, Ő az, aki meglátja nyomorúságunkat, és megbocsátja bűneinket. Rajta van-e szemünk ezen az ÚRon? Bizony, a mi látásunk félre tud vezetni bennünket. Tekintetünk leragad oda, ahova nem kellene: csábítanak a világ szépségei, vagy éppen nyomorúságok, kísértések által ejt rabul bennünket.

Ellenségünknek – a Sátánnak – számtalan módszere van arra, hogy Isten szavát, törvényeit, meghazudtolja: „*Dehogy haltok meg!*” És az asszony a kínálatot jónak látta, elfogadta, „*mert csábítja a szemet.*” (1Móz 3,6) Gyermekeinket, unokáinkat, sőt egyre inkább tanult, felnőtt embertársainkat is csapdába ejti a Sátán, amikor odatapadnak a szemek a kincsekre, képernyőre, okostelefonra stb.

Isten mai gyermekeinek nagy lehetősége, hogy Jézus Krisztusra nézhet, aki emberré lett értünk, eltörölte bűneinket, és helyet készített számunkra az Ő dicsőségében.

Csütörtök: „Az Úr házába megyünk” (Zsolt 122,1)

Igehirdető: Adámi László, alapige: Zsolt 122,1-9

Kezdőénekünk az ún. „Dunántúli Énekeskönyv” egyik kedvelt éneke, melynek szövege a 122. Zsoltár üzenetével azonos. *„Örül mi szívünk, Mikor ezt halljuk: A templomba megyünk, Hol Úristennek Szent igéjét halljuk.”* Ez a zsoltár Dávidé. Az ő idejében még nem állt Jeruzsálemben a templom, mégis boldogan énekel az Úr nevének magasztalásáról ott, ahol békességet, boldogságot találnak azok, akik az Úr házába járnak.

Nemcsak az épített templomig kell eljutni az Istent szeretőknek, hanem szívünknek kell istentiszteleti helyé lenni, ahol béke, öröm, hála lakozik. Összegyülekezni, egymásért is menni, együtt örülni, ünnepelni, és főként az Úr Szent igéjére szomjúhozva élő vízzel felüdülni, és tovább adni azt más szomszónak. Így, mint *„Isten háza népe”*, együtt épülhetünk és növekedhetünk *„szent templommá az Úrban,” „Isten hajlékává a Lélek által.”* (Ef 2,21-22)

Péntek: *„Szolgáltass nekem igazságot, Istenem...”* (Zsolt 43,1)

Igehirdető: Bozorády András, alapige: Zsolt 43,1

A 43. Zsoltár írója Istenhez fordul igazságszolgáltatásért. Mindennapi életünkben nem ritka, hogy igazságszolgáltatást kérünk és várunk. Kérésünkkel sokszor emberekhez fordulunk, de az Istenfélő ember – mint a zsoltáros is, – Istent is keresheti ezzel a kéréssel. Kérdés, hogy ki tudjuk-e várni, hogy Isten cselekedjen? Mert Ő cselekszik, de lehet, hogy mi türelmetlenek, sértettek, haragosak vagyunk. Ebben az állapotban viszont nem tudjuk elfogadni a megbékélésre felkínált lehetőséget. (Kain példája!) Nem kellene benne maradni ebben az állapotban, mert keserőséghez vezethet. *„Keserű szívvel nem lehet Istent szolgálni.”* (Visky Ferenc) Ha viszont hiszem, hogy Isten igazságos és törődik az én nyomorúságommal, elvehetem a békességet, hiszen Ő tudja, mi van javamra. De Ő valóban az igazságot szolgáltatja, s ez számomra ítéletet is jelenthet! Számolok-e azzal, hogy Ő engem is mérlegre tesz: indulataimat, beszédemet, szeretetemet, stb.? Ilyenkor is igaz az Isten, és ha kell, megítél, de irgalmas és szerető Atyaként. Kérem-e így is a valódi igazságszolgáltatást? ***„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”*** (Jn 3,16)

▪ Bálint Éva presbiter

INTÉZMÉNYI HÍREK

Az evangélikus óvoda hírei

Szeretettel adunk hírt arról, hogy március 13-án tartottuk az óvodában nemzeti ünnepi műsorunkat, melyre eljöttek az intézmény Igazgatótanácsának tagjai, Pampuch Zoltán Gábor főigazgató, Zsarnai Krisztián igazgató lelkész, esperes, és Zsarnainé Urbán Nóra intézményi lelkész is. Nagycsoportosaink mindannyiunk szívét megdobogtatták, hiszen zenés, táncos műsoruk, lelkes versmondásuk, tiszta hangos éneklésük, közös imádságuk nagy örömet okozott kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

Nagycsoportos óvodásaink idén is örömmel készülnek a virágvasárnapi ünnepi szolgálatra, melyet a Nagytemplomban adnak elő március 29-én a 10 órai istentisztelet keretében.

Óvodánkban minden év áprilisában van a beiratkozás, az iskolába távozó gyermekek helyére várjuk a hároméves kisgyermeket. Idén szeptembertől 22 fő új óvodást tudunk fogadni. **A beiratkozás időpontja: 2026. április 27-28-án 8-17 óráig lesz.** Intézményünk honlapján (evangovi.hu) bővebb tájékoztatást nyújtunk a beiratkozáshoz szükséges dokumentumokról.

Hálásak vagyunk Urunknak, Istenünknek, hogy minden évben megtelik az evangélikus óvoda, betelnek a férőhelyek, és ezáltal is közösségünk folyamatosan fejlődik, növekedik. Hálásak vagyunk az intézményünkért, a gyermekekért, családokért és a dolgozókért. A gyermekekkel együtt minden nap imádkozunk közösségünkért, hazánkért, a szeretetkapcsolatok megújulásáért és a békességért. **Erős vár a mi Istenünk!**

▪ Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményegység vezető

Általános iskolai hírek

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4,19)

A hittanoktatói szolgálatom kezdetén a lelki édesanyám azt mondta nekem, hogy az Isten mindent megad a lelki munkához, ami szükséges. A számomra legkedvesebb evangélikus ének egyik versszaka gyönyörűen fogalmazza ezt meg:

„Égnek, földnek nagy csodáit / Szolgálatomra adta. / Mit szemem lát, szívem áhít, / Tőlem meg nem tagadta. / Ő hint áldást hegyen-völgyön. / Jóságából meglelem / Mindennapi kenyerem / Mindenütt ezen a földön. / Minden elhagy, elfeled, / Isten vég nélkül szeret.”

Valóban így élhetjük meg ezt nap mint nap, amikor a gyermekek között szolgálunk. Az Úr mindent kirendel: az Úr adja az erőt, az ötletet, a kitartást és az odaszánást is. Őt dicsérje minden munkánk, Őt magasztalja minden hálánk!

Február 16-án került megrendezésre iskolánkban a Kisiskolások szövegértési versenye, melyen a 2-4. évfolyam tanulói mérték meg tudásukat. A verseny szervezői Pásztorné Tőkés Regina és Kaszásné Somosi Gabriella elismerő szavakkal, oklevéllel és dicséretekkel biztatták diákjainkat a további eredményes munkára.

A március 15-ei nemzeti ünnepre hangolódva közösen emlékeztünk meg az 1848-as forradalom és szabadságharc hőseiről. A szabadságharc fő eseményeit és személyeit idézték fel a 4. b osztályos tanulók, akik megható műsort adtak elő iskolánk dísztermében.

A tanulókat Pásztorné Tőkés Regina osztályfőnök készítette fel. A műsorban közreműködtek: Takács-Dankó Kitti a dekorációs elemek elkészítésével, Benke Eszter a hangtechnika működtetésével, valamint Kocsis Zsolt a színpadi koreográfia betanításával.

Ebben a tanévben is nagy népszerűségnek örvendett az Evangélikus Országos Hittanverseny, melyet 34. alkalommal rendeznek meg. A verseny 3 fordulóból áll: iskolai, egyházkerületi és az országos döntő. Az iskolai fordulót január 29-én bonyolítottuk le, melyen 12 diák jutott tovább a második fordulóba. Március 14-én a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség imatermében megrendezésre került az egyházkerületi forduló, melynek eredményétől függ, hogy részt vehetünk-e a döntőben. A versenyzők felkészítésében Horváth-Hegyi Áron iskolalelkész, valamint Nádasiné Fosztó Tímea evangélikus hittanár vettek részt.

Első alkalommal szerveztünk húsvéti gyermek kézműves alkalmat március 21-én az Egyházközség imatermében. A gyermekekkel és szüleikkel egy hangulatos és tartalmas délelőttöt tölthettünk együtt, melynek során

énekeltünk, imádkoztunk, lelki üzenetet kaptunk, játszottunk és alkottunk! Az alkalmon Adámi Johanna, György Gizella, Hajlingné Szmolár Tünde, Melichné Szugyczki Edit és Nádasiné Fosztó Tímea szolgáltak.

Házi szavalóversenyt rendezünk 2026. április 17-én. Az idei szavalóversenyen magyar költőink vidám, tréfás verseit szavalhatják el a jelentkező diákok. A

versenyzők életkoruknak megfelelően kiválaszthatják a számukra legvidámabb verset, amit majd a verseny alkalmával előadnak a zsűri előtt. A verseny lebonyolításában György Gizella és Lengyel-Harsányi Dalma pedagógusok vállaltak szerepet.

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves gyülekezeti tagot Virágvasárnap (márc. 29-én) az Evangélikus Nagytemplomba, mely alkalommal a 3.a osztály tanulói adják elő ünnepi műsorukat a gyülekezet közössége, majd ápr. 1-jén az iskolai közönség előtt az ünnepi istentisztelet keretében. A műsor összeállítását és a gyermekek felkészítését György Gizella és Takács Fruzsina tanítónők vállalták, Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész segítségével. A dekorációs kellékek elkészítésében a Luther Márton Kollégium tanulói közreműködtek Hajlingné Szmolár Tünde nevelőtanár vezetésével. A nagytemplomi hangtechnika előkészítését Nádas Zoltán végezte.

▪ *Nádasiné Fosztó Tímea hittantanár*

A Kossuth Gimnázium hírei

Ünnepélyes épületátadó

Újabb épüleategységgel bővült a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium. 2026. január 8-án tartottuk a gimnázium D épületének átadó ünnepségét.

Ezzel újabb mérföldkőhöz érkezett a 220 éves múltra visszatekintő gimnázium. Az évtizedek alatt folyamatosan fejlődő, gyarapodó iskola létszáma mára meghaladja a 600 főt, beiskolázásunk rendkívül sikeres, évről évre egyre több tanuló választja középiskolai tanulmányai színhelyéül a megye legrégebbi gimnáziumát. A gyarapodás nem csupán számszerű, hiszen a hozzánk jelentkező diákok tanulmányi eredménye is egyre kiemelkedőbb. A siker felelősséggel is jár, az intézményünkben folyó nevelő-oktató munkához biztosítanunk kell a szükséges technikai hátteret. Ezért vált szükségessé egy újabb épüleategység kialakítása: 2022-ben indult el az a projekt, melynek eredményeként több mint 500 négyzetméteren két újabb tanteremmel, étkező helyiséggel és szolgálati lakásokkal bővült a gimnázium.

Az ünnepélyes átadóra elfogadta meghívásunkat dr. Fabiny Tamás, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke, aki beszédében kiemelte, hogy nálunk maradéktalanul megvalósul az egyházkerület „conservando et renovando” jelmondata: vagyis őrizzük a múlt örökségét, ugyanakkor mindig készek vagyunk a megújulásra.

Rubóczki Béla igazgató beszédében köszönetet mondott a Magyarországi

Evangélikus Egyháznak, mint fenntartónak, hiszen bátorságot, bizalmat és jelentős anyagi támogatást adott a megvalósításhoz, valamint az ingatlan tulajdonosának, a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségnek a folyamatos, segítő támogatásért. Köszönet illeti mindazokat, akik a tervezésben, az engedélyezésben és a kivitelezésben részt vettek, és akik szakmai tudásukkal, kitartásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy az új épületet birtokba vehetik diákjaink.

Miután dr. Fabinyi Tamás felszentelte az új épületet, az építkezésben résztvevők átvágták a szalagot, meghívott vendégeink bemutató órák segítségével pillanthattak be a gimnázium munkájába.

Rubóczki Béla igazgató összegezve elmondta, hogy érdemes előre tervezni, felelősen gazdálkodni, közösen gondolkodni és dolgozni egy megálmodott jövőért.

▪ *Fotó: SZON (Szarka Lajos)*

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

Nagy vagy!

Látványos sikert arattak a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium diákjai a TV2-n közvetített Nagy Vagy! Urbán Kupa harmadik elődöntőjében. A 15 éve futó televíziós ügyességi vetélkedőben a csapat erőt, gyorsaságot, ügyességet és szellemi frissességet igénylő feladatokon mérhette össze tudását más iskolákkal.

A Dunakeszin megrendezett fordulóban gimnáziumunk tizenhárom diákja képviselte a várost, két testnevelő tanárunk – Pazonyi György és Mátyási Péter – irányításával. A tanulók nemcsak a pályán bizonyítottak, hanem az előzetes és közösségi médiafeladatokban is kiemelkedően teljesítettek, így megszerezték csoportjuk első helyét.

A bravúros eredmény országos döntőt ér a nyíregyházi csapatnak, amely ezzel tovább öregbíti iskolája és a város hírnevét.

A győztes csapat tagjai: Anda Kristóf, Bezzeg Dorottya, Buda Tibor, Dajrics Bence, Kohulák Kende, Koponyás Réka, Kósa Kamilla, Kosztyu Flóra, Ling Máté, Medve Mariann, Rakóczi Zsolt, Sebestyén Orsolya és Vári Zoltán.

Felkészítők: Pazonyi György és Mátyási Péter

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

Kossuthos levelezős verseny

28. alkalommal rendeztük meg a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban a „Kossuthos levelezős verseny”-t.

Az 1998-ban újtára indított megmérettetésbe a megye 7. és 8. osztályos diákjai kilenc tantárgyból kapcsolódhattak be: magyarból, matematikából, biológiából, fizikából, földrajzból, angol és német nyelvből, történelemből, valamint fotópályázaton is részt vehettek.

Idén rekord számú érdeklődő, 1721 fiatal töltötte ki a különböző tantárgyak feladatlapjait, 78 iskola vett részt a versenyben. Az első két fordulót októberben és novemberben szerveztük, az elért pontszámok alapján jutottak be a legjobbak a döntőbe, amire február 2-án került sor iskolánkban. Ide nem csak a legmagasabb pontszámot elérők kaptak meghívót, hanem azok a versenyzők is, akik iskolájuk legjobbjaként teljesítettek. A döntőben mindenki „tisztá lappal” indult, az iskolában elért eredmények

alapján alakult ki a végleges sorrend.

A feladatlapok javítása közben a versenyzők szabadidős tevékenységek között válogathattak: kreatív foglalkozással, fizikai, kémiai kísérletekkel, fotózás bemutatóval és különböző sporttevékenységekkel tölthették ki az időt az eredményhirdetésig.

A legjobb tíz tanuló oklevélben, az első három helyezett könyvvásárlási utalványban részesült.

A verseny három legsikeresebb általános iskolája:

1. Zelk Zoltán Angol és Német Kéttannyelvű Tagintézmény
2. Túróczy Zoltán Evangélikus Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
3. Nyíregyházi Móra Ferenc Általános Iskola

A vidéki általános iskolák közül az Istenszülő Oltalmáról elnevezett Görögkatolikus Általános Iskola érte el a legjobb eredményt.

Köszönjük a versenybe bekapcsolódó tanulók és a felkészítő tanárok munkáját!

Gratulálunk minden résztvevőnek!

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Vízkereszt ünnepén ellátogattunk az ünnepi istentiszteletre a Nyíregyháza-Kertvárosi Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház gyülekezeti házába.

Egészség-hetünkön számos program színesítette hétköznapijainkat: előadások a mentális egészségről, a homoktövis jótékony hatásairól, az AI használatáról; részt vehettünk anyajegyszűrésen, vércukorszintmérésen; megtanultuk a szakszerű újraélesztést, gyógyteákat készítettünk és iszogattunk, továbbá használhattuk a 100 Éves Patikától kölcsönkapott készüléket, ami vérnyomást, pulzust, véroxigénszintet, testtömegindexet mért.

Idén is részt vettünk az ökumenikus imahéten: két-két alkalommal látogattunk el a Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Társszékesegyházba, és a Szent Miklós Görögkatolikus Székesegyházba, ahol hallhattuk Fabiny Tamás püspök úr igehirdetését is.

A magyar kultúra napján ellátogattunk a Városi Galériába, a Nyíregyházi Művészeti Szakgimnázium művésztanárainak alkotásaiból rendezett kiállításra.

A Bárány Frigyes Stúdióban a Z naplója, avagy az Agytakarítás című monodrámát néztük meg Törő Gergely Zsolt színművész előadásában.

Valentin-napi vetélkedőt szerveztünk, melyen öt pár vállalta a játékos megmérettetést. A győztesek egy gyertyafényes vacsora élményével gazdagodtak.

Farsangi multságunkon négy csapat adott elő vidám jeleneteket. Régi meséket dolgoztak fel: A nagy ho-ho-horgász, a Mézga család, és a Scooby-Doo rajzfilmek történetei elevenedtek meg a színpadon. Az előadások után táncház következett, majd diszkó zárta a napot.

Drogprevenciós előadást hallgathattunk meg Bodnár Ákos előadásában *Igazság a drogokról* címmel, beszélgetéssel egybekötve.

A generációk közötti kapcsolat, a hagyományőrzés jegyében újra ellátogattunk az evangélikus idősek klubjába, ahol vendéglátóink finom fánkot sütöttek nekünk, miközben a farsanghoz kötődő gyermekkori élményeikről meséltek.

Asztaliteniszezőink idén is részt vettek a vármegyei kollégiumok asztalitenisz-versenyén, melyen két első és egy harmadik helyezést szereztek: Baracsi Máté, Lőrincz Bence és Bartha Zsolt.

A kommunizmus áldozatainak emléknapján rendhagyó történelemórán vettünk részt a Kállay Gyűjteményben, ahol egy történész segítségével megismertük, milyen volt az 1950-es évek Nyíregyházája.

Magyar nyelv és irodalom tantárgyból versenyt szerveztünk, melynek győztesei: a 9. évfolyamon Barra Zsófia, a 10.-en Hajnal Balázs, a 11.-en Szabó Sándor, a 12.-en Tóth Dániel.

Rendhagyó módon emlékeztünk meg az 1848. március 15-ei forradalomról: színjátszóink a nagy naphoz kapcsolódó érdekességeket meséltek.

▪ *Borza Tünde nevelőtanár*

HÁLÁS EMLÉKEZÉssel DÉVÉNYI MARGITRA, CSÖPI NÉNIRE

„Kedves Testvéreim! Én még ahhoz a generációhoz tartozom, amelynek a tagjait a szülői házban, az iskolában és a gyülekezetben Isten megismerésére igyekeztek tanítani, segíteni. De volt még egy drága helye ennek a lelki építésnek: a gyülekezeti ifjúság köre. A háború után, a menekülésből hazatérve hamar csatlakoztam ehhez a körhöz. Barátnőm, megtudva, hogy hazajöttünk, örömmel rohant hozzánk, hiszen csodálatosak voltak a háború után a találkozások, viszontlátások..., és rögtön hívott is a gyülekezeti fiatalok körébe.

5 évig lehettünk a KIE-ben (Keresztyén Ifjúsági Egyesület; a szerk.) együtt fiúk, lányok, majd a kemény politikai változás közöttünk is nagytakarítást végzett - feleződött a csapatunk, fele jobbra, fele balra -, de ez az 5 év boldog, szép idő volt, az ébredés ideje az egész országban, Nyíregyházán is! Evangelizációk, csendes napok tanyán, városban, sok vendég evangelizátor szolgált nálunk, - és rengeteget énekeltünk! A Szentlélek végezte gazdag munkáját az egész gyülekezetben! Remélem, nem csak én emlékszem minderre!

1946 nyarán Gyenesdiásra készültünk leány konferenciára, kb. 40-en. Eljött az utazás ideje, de ekkor a szüleinknek pengője már nem volt, forintja még nem volt, - így itthon maradtunk. Áldott ifjúságvezető lelkészünk, Oli bácsi (Joób Olivér; a szerk.) azzal az ajándékkal lepett meg bennünket, hogy elment Túróczy püspök úrhoz, elmondta bánatunkat, s Ő felajánlotta, hogy tart nekünk egy pót-Gyenes leánykonferenciát. Az Elemi Iskola dísztermében voltunk, telt házzal 4 délutánon át. „Asszony a kútnál” címmel a samáriai asszony történetéről volt szó. Tudom, sokunknak lett feledhetetlenné ez az igemagyarázat! Ezekben a napokban lett számomra és több leánytársam számára is drága találkozás ez az alkalom Megváltónkkal, az Úr Jézussal!

Milyen gondtalanul, vidáman éltük napjainkat az ifjúsági körben a sorbanállások, a szegénység, a fázás ellenére! Tulajdonképpen a közelmúltban döbbsentem rá – a levéltári titkokról olvasva, hallva –, hogy hány család, hány ember került akkoriban börtönbe, hány lett koldussá téve, kivégezve, ártatlanul. Akkoriban mi erről semmit sem tudtunk, legfeljebb az újságban, vagy az üzletek kirakataiban kipellengérezettekéről!

Készültünk a karácsonyi vásárokra, fiúk-lányok készítettük a kézimunkákat, szatyrokat, fafaragásokat, játékokat. A bevétel útiköltségre kellett a rászoruló gyerekek nyári konferenciáira. Erre szolgáltak a vallásos színdarabok előadásának bevételei is. Boldog ifjúság voltunk! Nem a „fényes szellők” emeltek minket: – a menyeyi Atya pazarolta ránk gazdagon a szeretetét! S a mai gyerekeket, fiatalokat nézve mit mondhatunk? Mit láthatunk? – A rengeteg gondot, megoldhatatlannak tűnő problémákat, csapdákat, rontást ember és ördög részéről. Itt van számunkra a feladat, az értük való imádkozás! (Nemigen szeretik, ha „prédikálnak” nekik, főleg otthon!)

Sötét a helyzet? A világ? Az élet? A szívek sötétek? Így van! De a Megváltónk tudja és látja ezt! És van-e, lehet-e a Szentlélek titokzatos, csodálatos munkája előtt akadály? Nincs. Nem lehet! Végezzük hát a hordozó imádság nehéz szolgálatát hűséggel családjunk, egyházunk, nemzetünk sok nyomorúságát tudva, látva! Ezt a szolgálatot várja a mi Urunk mindannyiunktól, akik itt vagyunk!” *(Ez a bizonyágtétel 2012. október 20-án hangzott el a Nagytemplomban, és legutóbb ez év febr. 27-én Bozorády András, az Emmaus Gyülekezet lelkésze olvasta fel Csöpi néni temetésekor; a szerk.)*

GYERMEKOLDAL

Találkozás a feltámadt Jézussal

Kedves Gyerekek! A legjobban bizonyított csoda a Bibliában Jézus Krisztus feltámadása. Ez nem egy mese, vagy mítosz, hanem történelmi tény! A húsvét nem a nyúl, vagy a tavasz ünnepe, hanem a halálból feltámadt Jézus Krisztusé! **A hívő keresztyén embernek élő Megváltója, élő Ura van!** Az evangéliumokon kívül más írások is tanúskodnak Jézus feltámadásáról. Valószínűleg a lenti levélhez hasonló magánlevelek is íródtak abban az időben. Ez a levél csak egy elképzelés, de magdalai Mária – akiből az Úr Jézus 7 ördögöt űzött ki – talán így számolhatott volna be egy barátnőjének az akkori eseményekről, aminek ő maga is szemtanúja volt.

„Szeretett Lucillám! Láttam az Urat! A szívem még most is majd kiugrik a helyéről, mikor erről írok! Ó, ne gondold, hogy megbolondultam a fájdalomtól, amit a kereszt lábánál átéltem! Hanem e levél által szeretném Neked is hírül adni, hogy **Jézus a Messiás, és él!** Megjelent nekem, találkoztam vele! Most pedig mindent leírok pontosan, ahogyan történt:

A hét első napján korán reggel, amikor még sötét volt, odamentem a sírhoz, és láttam, hogy a kő el van hengerítve a sírbolt elől. Elfutottam Simon Péterhez és Jánoshoz, sírva mondtam nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették!” Péter és János rögtön elmentek a sírhoz. Együtt futottak, de János gyorsabb volt, mint Péter, így elsőnek ért oda. Benézett, de mégsem ment be. Ahogy Simon Péter odaért, azonnal bement, János követte őt. Hogy mit láttak, vagy gondoltak nem tudom, mert ezek után szó nélkül hazamentek. Én pedig a sírbolton kívül maradtam és sírtam. Könnyeim között néztem be a sírboltba, és láttam, hogy két fehér ruhába öltözött alak ül ott, ahová korábban Jézus testét helyeztük. Azok így szóltak hozzám: „Asszony, miért sírsz?” Én azt feleltem nekik: „Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették.” Majd hátrafordultam, és láttam, hogy ott áll valaki. Megszólított: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Én azt gondoltam, hogy a kertész az, ezért így szóltam hozzá: „Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.” Ekkor nevemen szólított: „Mária!” Óriásit dobbant a szívem, mert felismertem az Urat. „Mester!” – mondtam, és örööm-ben hozzáfutottam. Jézus ezt mondta nekem: „Menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: **Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.**” Futottam, ahogy a lábam bírta, és hírül adtam a tanítványoknak – és most Neked is szeretett Lucillám: „Láttam Őt! **Találkoztam a feltámadt Jézussal! Az Úr feltámadt, az Úr él!**” – Mária.

Simon Péter – aki ugyancsak találkozott a feltámadt Jézussal – így ír egyik levelében:

„Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését, hanem úgy, hogy szemtanúi voltunk isteni fenségének.” (2 Pt 1,16)

■ Hajagos-Tóth Katalin

ÁLDOTT FELTÁMADÁSI ÜNNEPET!

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: *„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”*

Márta

Visnyovszki Kolen Csaba, Mohácsi Liam, Dojcsák Polli, Valent Kristóf, Szoták Kamilla, Molnár Fruzsina, Gonda Olivér, Marcsek Zora, Demeter Dániel, Zovát Milla, Diósi Léna

Házasságkötések: *„...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”*

Sarecz Donát és Pásztor Katalin

Halálozások: *„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”*

Csernyik Tamás András (58), Tomasovszki Ágnes (65), Lehoczki Lászlóné Hugyecz Katalin (70), Veresné Kása Anita (55), Magna Andrásné Garaj Erzsébet (88), Szokol Pálné Sajben Anna (83), Pampuch Istvánné Pristyák Livia (82), Szabolcsi Lászlóné Tomasovszki Julianna (84), Palicz Istvánné Varga Zsuzsanna (89), Benkó Balázné Dankó Zsuzsanna (88), Nagy Árpád István (78), Márföldi József (87), Kovács Lászlóné Droszyik Ilona (77), Hadászi Miklósné Zuhánszki Erzsébet (79), dr. Börcsök dr. Endreffy Emőke (82), Bencs Andrásné Erdei Vilma (71), Tóbiás Sándor (69), Liskány Zoltán (68), Horváth Péterné Orosz Ilona (74), Hajcsák András Mihály (74), Dévényi Margit (99), Duljánszki Józsefné Csernyik Julianna (84), Várhalmi Jánosné Pálházi Mária (83), Nagy Sándorné Mező Ilona (82), Balogh Gyula (76), Oláh István (83), Tomasovszki Tibor András (78), Halhóber István (47), Bakai László (78), Hurai József (96), Zentai László (71), Gabulya Andrásné Toma Anna Irén (82)

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

MÁRCIUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Március 30. és április 2. között** 17 órától nagyheti igehirdetés sorozat lesz a Gyülekezeti Házban Hulej Enikő kisvárdai lelkész szolgálatával.

ÁPRILIS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Április 3-án Nagypénteken** 18 órától **Passiói istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban.
- ❖ **Április 5-én Húsvét vasárnap** 5:30-tól **hajnali istentiszteletet** tartunk a Nagytemplomban.
- ❖ **Április 5-én Húsvét vasárnap** 8 és 10 órától tartunk **istentiszteletet** a Nagytemplomban. Este 18 órától **ünnepi Zenés áhítat** lesz szintén a Nagytemplomban, amelyen a **gyülekezet énekkara, Jávori Pál és Kovács László Attila** húsvéti kórus- és orgonaműveket ad elő.
- ❖ **Április 6-án Húsvét hétfőn** 10 órától tartunk **istentiszteletet** a Nagytemplomban.
- ❖ **Április 18-án** egyházmegyei **konfirmandus kirándulásra** kerül sor (Göncz, Vizsoly, Boldogkőváralja).
- ❖ **Április 19-én** vasárnap 18 órától **Zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban a **Nyíregyházi Művészeti Szakgimnázium** énekkarának, hangszeres diákjainak és tanárainak hangversenyével.

- ❖ **Április 19-én** 10 órától **Keczkó Pál**, az Északi Egyházkerület püspöke szolgál a **13 éve felszentelt** mandabokori imaházban.

MÁJUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Május 3-án** vasárnap **Anyák napi köszöntés** lesz a 10 órakor kezdődő nagytemplomi istentiszteleten óvodás gyermekeink szolgálatával.
- ❖ **Május 14-én Mennybemenetel ünnepén** 10 órától tartunk **istentiszteletet** a Nagytemplomban.
- ❖ **Május 17-én** vasárnap 18 órától **Zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban: Testvérvárosunk, Iserlohn Gyermekekórusának hangversenye. Közreműködik: a Gáncs Aladár Evangélikus Énekkar és Kovács László Attila orgonán.
- ❖ **Május 24-én Pünkösöd vasárnap** 8 órától és 10 órától tartunk **istentiszteletet** a Nagytemplomban.
- ❖ **Május 25-én Pünkösöd hétfőn** 10 órától tartunk **istentiszteletet** a Nagytemplomban.
- ❖ **Május 25-én** 10 órai kezdettel **Pünkösöd hétfői csendesnapra** kerül sor Vargabokorban.
- ❖ **Május 25-én** 8:30-tól **ifjúsági biciklitúra** indul a Luther térről Tokajba.
- ❖ **Május 31-én** vasárnap 10 órakor **összgyülekezeti istentisztelet** lesz a Nagytemplomban, melyre a körzetekből is ide várjuk a testvéreket. Este 18 órától **Zenés Áhítatot** tartunk a Praise Női Kamaraegyüttes és a Gloria Gyermekekórus koncertjével a Túróczy Zoltán Általános Iskola 30 éves jubileuma alkalmából.

JÚNIUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Június 12-én** egyházmegyei **ifjúsági alkalom** lesz a Mandabokori Gyülekezetben.
- ❖ **Június 21. és 26. között Konfirmandus és Ifjúsági tábor** lesz Mandabokorban **12-20 év** közötti fiataloknak. **Költsége: 25 000 Ft/fő.** (Jelentkezés: Zsarnai Krisztiánnál)
- ❖ **Június 21-én** vasárnap 18 órától **Zenés áhítatot** tartunk a Nagytemplomban **Kiss Zoltán** orgonaművész hangversenyével.
- ❖ **Június 29. és július 3. között napközis tábor** lesz a rozsrétszőlői imaházban. **Költsége: 20 000 Ft/fő.** (Jelentkezés: Kocsár-Kozma Anettnél)

JÚLIUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Július 6. és 10. között napközis tábor** lesz Vargabokorban. **Költsége: 20 000 Ft/fő.** Jelentkezés: **május 30-ig** a Lelkészi Hivatalban.
- ❖ **Július 10. és 20. között** a **finn testvérgyülekezet** látogatása lesz Nyíregyházán.
- ❖ **Július 19-én** vasárnap 18 órától **Zenés áhítat** lesz a Nagytemplomban **Oláh Mátyás** kolozsvári csellóművész hangversenyével.
- ❖ **Július 20. és 24. között napközis tábor** lesz Mandabokorban **3-12 év** közötti gyermekeknek. 100 fő jelentkezésénél nem tudunk többet fogadni. **Költsége: 30 000 Ft/fő.** Információ és jelentkezés: mandabokor.lutheran.hu/?page_id=6840

BANKÁRTYÁS ADAKOZÁS LEHETŐSÉGE

Szeretettel hirdetjük a gyülekezetnek, hogy az ünnepi istentiszteletektől kezdve az istentiszteletek végén lehetőség nyílik bankkártyás adakozásra is. A déli kijáratnál elhelyezünk egy terminált, amelyen előre beállított összegek – 1000, 2000, 3000 és 5000 - és „egyéni összeg” közül lehet választani, és bankkártyával vagy akár telefonnal is lehet adományozni. Segítségként ott lesz egy hozzáértő testvér. Fontos hangsúlyozni, hogy ez csak egy további lehetőség, nem váltja ki a készpénzes adakozást. Azok számára szeretnénk könnyebbséget nyújtani, akiknek így praktikusabb.

▪ Zsarnai Krisztián igazgató lelkész

Kérjük, hogy adója 1-1%-ával támogassa az Evangélikus Egyházat!

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

A másik 1% a következő alapítványainkra adható:

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja.

Adószám: 18801703-1-15

„Segítség Háza a Tirpák Utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti és missziói programokat támogat. **Adószám: 18151053-1-15**

Lelkészeink elérhetősége

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795

Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515

Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487

Zsarnai Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a misi.melich@gmail.com email címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség

Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.

Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.

Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk

honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2026. július 31.

Lapzártá: 2026. július 17.

Szerkesztőbizottság: György Gizella, Joó Zoltánné, Márk Borbála, ifj. Nádaszi Zoltán

Felelős szerkesztők: Veczánné Repka Jolán, Zsarnai Krisztián

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 900 példányban.